

ת"פ 24611/06/16 - נתנאל פרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 24611-06-16 מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיצוני: 925612016

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מבקש	נתנאל פרץ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתב האישום בשל היעדרו של שימוע. כן, עותר המבקש לביטול כתב האישום בשל טענות פרטניות נגד העבירות שבחרה המאשימה לכלול באישום, כפי שיפורט להלן.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון נהיגה. מעובדות כתב האישום עולה כי המבקש שוחרר בתיק אחר בתנאים של מעצר בית מלא, תוך מתן אפשרות לצאת במועדים מוגדרים, במסגרת "חלונות אוורור". המבקש מואשם כי יצא את מקום מעצר הבית שלא במועד שהותר לו וכי במועד זה עשה שימוש בטרקטור, וזאת מבלי שיש בידו רישיון נהיגה מתאים לכך.
3. המבקש אינו מיוצג ועם הגשת הבקשה (שכללה בשלב זה רק טענה בדבר אי קיום שימוע) הפניתי תשומת לבו להוראות סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, לפיו זכות השימוע קיימת רק בעבירות פשע. בתגובה הוגשה בקשה מתוקנת, תוך שנטען בה כי למרות שכתב האישום כאן מייחס עבירות עוון "הייתה חובה כזאת שכן העבירה המקורית הנה עבירת פשע".
4. כן, הוסיף, המבקש בשלב זה לבקשתו שתי טענות נוספות. הראשונה, כי לא ניתן לכלול עבירת תעבורה בכתב אישום פלילי. השנייה, כי בשל הפרת תנאי מעצר הבית הוגשה בקשה לעיון חוזר ובוטלו "חלונות האוורור" שניתנו לו. משכך, טוען המבקש לא ניתן להענישו פעם נוספת ולהגיש נגדו כתב אישום. המבקש מפנה בעניין זה להוראות סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - "חוק המעצרים").

דין והכרעה.

5. אקדים ואומר כי מצאתי לדחות את הבקשה על כל ראשיה. להלן אפרט בקצרה נימוקי.

6. **שימוע** - המבקש מודע לכך שזכות השימוע נתונה רק ביחס לעבירות מסוג פשע, וכי כתב האישום מייחס לו עבירות מסוג עוון. עם זאת, הוא טוען כי גם במקרה זה היה מקום לערוך לו שימוע טרם הגשת כתב האישום, זאת בשל כך ש"העבירה המקורית הנה עבירת פשע". נראה כי המבקש מתכוון לכך שהעבירה בגנה שוחרר למעצר בית, אשר הופר לכאורה, היא עבירה מסוג פשע. ואולם, לעבירת "המקור" אין כל רלוונטיות לשאלה אם עומדת לנאשם זכות השימוע. הנתון החשוב ביחס לשאלה זו הוא מהותה של העבירה בגינה הוגש כתב האישום וזו כאמור מסוג עוון, שבגינה אין חובה להעניק שימוע. לאור כך, אני דוחה את הבקשה בעניין זה.

7. **צירוף עבירת תעבורה** - המבקש טען בלאקוניות כי "לא ברור מדוע סעיף תעבורה מוצא דרכו לבית משפט פלילי". המשיבה טענה בעניין זה כי לא מצאה לנכון לפצל את סיפור המעשה לשני כתבי אישום נפרדים, בשתי ערכאות שונות ואני מקבל גישה זו. לבית משפט זה הסכמות לדון בשתי העבירות שנכללו בכתב האישום ועל כן אין מדובר בטענה של סמכות, אלא יש להראות טעם ממשי מדוע, חרף כך, אין לכלול את שתי העבירות יחדיו.

8. כתב אישום אמור להכיל את סיפור המעשה בכללותו ואת כל העבירות העולות ממנו. פיצולו של אירוע לשני כתבי אישום שונים, לרוב אינו יעיל ויש בו לעיתים אף לפגוע בנאשם, אשר יאלץ לנהל שני הליכים נפרדים, במועדים שונים ובבתי משפט שונים. באם יפוצל האירוע, הוא אף צפוי (אם יורשע) לשני עונשים נפרדים, שאפשר ויכבדו עליו ביחס לענישה בגדרי כתב אישום אחד (ראו למשל נסיבות המקרה ברע"פ 938/14 **דניאל עזאמי נ' מדינת ישראל** (3.4.14)).

9. במקרה זה לא נטען מדוע אין מקום לכלול את עבירת התעבורה בכתב אישום זה, זולת טענה כי הטעם לכך "לא ברור". בהיעדר טענה לנזק כלשהו שיגרם לנאשם כתוצאה מכך (ונראה שדווקא ההיפך הוא הנכון) הבקשה בעניין זה נדחית.

10. **מיצוי אפשרויות הענישה בגין הפרת תנאי השחרור** - המבקש טוען כי בשל הפרת תנאי השחרור הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר במסגרתה בוטלו חלונות האוורור שניתנו לו. לאור כך סבור הוא שאין מקום להתיר בנוסף הגשת כתב אישום בגין ההפרה. טענה זו אין בידי לקבל. הטענה נידונה לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון ונדחתה. ראו בעניין זה:

"הפרת תנאי השחרור יכול שתהווה עילה להעמדת הנאשם לדין פלילי על-פי סעיף 287 לחוק העונשין, משום שהפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית-משפט, אך זאת לצד הצעדים הנ"ל שניתן לנקוט על-פי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] הנ"ל ובנוסף להם."
(בש"פ 3611/93 ציון פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1), 855)

11. החלטה זו שעניינה ערר על מעצר, ניתנה בהרכב של שלושה כך שמדובר בהלכה מחייבת. עם זאת ראוי להדגיש כי

היא ניתנה טרם חקיקת חוק המעצרים, אך היא אושרה ברע"פ 3395/00 יוסף זגורי נ' מדינת ישראל (2.1.01) שנידון לאחר חקיקת חוק המעצרים. (לסקירה של החלטות בנושא ראה ע"פ (ב"ש) 7317/02 מ"י נ' אלכסנדר טרפימוב (26.5.05)). לאור כך, אין מניעה חוקית להגיש כתב אישום בגין הפרת ההוראה החוקית, אם כי כמובן שאם יורשע המבקש, יוכל לטעון שיש לזקוף לעניין העונש את ימי מעצרו בשל עבירה זו.

12. לאור כך, אני דוחה את הבקשה על כל ראשיה.

להמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ו, 04 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.